

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

(Υπόθεση Αρ. 86/2003)

11 Μαΐου, 2004

{ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ/στής}

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΑ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

1. ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ,
2. ΒΥΡΩΝΑΣ ΤΕΓΚΕΡΑΚΗΣ,

Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

— — — —

- A. Κουντουρή, για τον Αιτητή Αρ. 1
Σ. Δράκος, για τον Αιτητή Αρ. 2
Ε. Ζαχαριάδου, για τους Καθ' ων η αίτηση.
Ν. Κλεάνθους, για το Ενδ. Μέρος.

— — — —

ΑΠΟΦΑΣΗ

ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.: Οι αιτητές, κατά τον ουσιώδη χρόνο, ήταν μέτοχοι της εταιρείας MTV Cosmetics Ltd, σε ποσοστό 49% του μετοχικού της κεφαλαίου. Στις 15.1.01 υπέβαλαν καταγγελία στην καθ' ης η αίτηση Επιτροπή, εναντίον του πλειοψηφούντος μετόχου Αντώνη Βούρου και της γερμανικής εταιρείας WELLA A.G. για πιθανή παράβαση του άρθρου 6(3) των περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμων 1989 και 1999.

Σύμφωνα με την καταγγελία, ο Αντώνης Βούρος και η εταιρεία WELLA A.G. συμφώνησαν στη μεταβίβαση της αποκλειστικότητας της διανομής προϊόντων WELLA στην Κύπρο από την MTV Cosmetics Ltd στην M & V Cosmetics Ltd, με απώτερο σκοπό τη διάλυση και εξαφάνιση της εταιρείας MTV Cosmetics Ltd. Αποκλειστικοί μέτοχοι της M & V Cosmetics Ltd είναι ο κ. Βούρος και μέλη της οικογένειάς του.

Η Επιτροπή εξέτασε σημείωμα που έθεσε ενώπιον της η Υπηρεσία που διεξήγαγε προκαταρκτική έρευνα και ομόφωνα αποφάσισε ότι η καταγγελία δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες της γιατί προερχόταν από φυσικό πρόσωπο υπό την ιδιότητα του ως μετόχου της εταιρείας και όχι από την ίδια την εταιρεία ήτοι, από την MTV Cosmetics Ltd, η οποία τελούσε σε σχέση εξάρτησης με τη WELLA A.G. Ενόψει τούτου, η Επιτροπή αποφάσισε να μην προχωρήσει στην περαιτέρω εξέταση της καταγγελίας. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στους αιτητές με επιστολή ημερ. 13.11.02. Η απόφαση της Επιτροπής αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας προσφυγής.

Οι αιτητές ισχυρίζονται ότι η Υπηρεσία που συνέταξε το σημείωμα και η Επιτροπή, που το έλαβε σοβαρά υπόψη για την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, τελούσαν υπό πλάνη αναφορικά με τις πρόνοιες του άρθρου 6(3)* του Νόμου, τις οποίες εφάρμοσαν λανθασμένα.

Τα γεγονότα που αφορούν την υπόθεση συνοψίζονται ως εξής:

Η εταιρεία MTV Cosmetics Ltd ιδρύθηκε στις 3.2.1973. Στις 16.2.1973 συνήψε γραπτή συμφωνία με την εταιρεία Wella Aktiengesellschaft από την Γερμανία δυνάμει της οποίας, ανέλαβε την αποκλειστικότητα διανομής των προϊόντων Wella στην Κύπρο. Η εταιρεία ιδρύθηκε με σκοπό την ανάληψη της διανομής των προϊόντων Wella ενώ προηγουμένως διανομέας των εν λόγω προϊόντων ήταν ο εκ των αιτητών κ. Βύρωνας Τεγγεράκης που παρέμεινε βασικός μέτοχος της. Η εμπορία των προϊόντων Wella είναι αποκλειστική εργασία της εταιρείας εξαρτάται απολύτως από τη συνεργασία της με την Wella A.G. Η M & V Cosmetics Ltd δραστηριοποιήθηκε την 1^η Μαρτίου 2002 μετά την απόκτηση του αποκλειστικού δικαιώματος διανομής προϊόντων Wella στην Κύπρο. Μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου 2001 κατείχε το πιο πάνω δικαίωμα η MTV Cosmetics Ltd, η οποία ουσιαστικά έπαψε να

* «6(3) Απαγορεύεται η καταχρηστική εκμετάλλευση, από μία ή περισσότερες επιχειρήσεις, της σχέσης οικονομικής εξάρτησης, στην οποία βρίσκεται προς αυτή ή αυτές μία επιχείρηση, η οποία κατέχει θέση πελάτη, προμηθευτή, παραγωγή, αντιπροσώπου, διανομέα ή εμπορικού συνεργάτη τους ακόμη κι ως προς ένα ορισμένο είδος προϊόντων ή υπηρεσιών και δε διαθέτει ισοδύναμη εναλλακτική λύση.

Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης μπορεί να υνίσταται ιδίως στην επιβολή αυθαίρετων όρων συναλλαγής, στην εφαρμογή διακριτικής μεταχείρισης, στη διακοπή εμπορικών σχέσεων με ανάληψη ή μεταφορά των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται με τις εν λόγω εμπρικές σχέσεις κατά τρόπο που επηρεάζει ουσιωδώς στον ανταγωνισμό ή στην αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μαρκτοχρόνιων εμπορικών σχέσεων.»

υφίσταται εφόσον, κατόπιν απόφασης του Διοικητικού της Συμβουλίου, πώλησε στην M & V Cosmetics Ltd όλα τα στοιχεία πάγιου ενεργητικού και τα αποθέματα εμπορευμάτων εκτός του κτιρίου.

Η μονομερής διακοπή της συνεργασία από την εταιρεία WELLA A.G. δεν αμφισβητήθηκε από την Επιτροπή και εδώ ακριβώς είναι που εστιάζεται το παράπονο των αιτητών για καταχρηστική εκμετάλλευση της σχέσης οικονομικής εξάρτησης στην οποία τελούσε η MTV Cosmetics Ltd έναντι της WELLA A.G.

Προκύπτει επίσης από το περιεχόμενο της επιστολής ημερ. 15.1.01 ότι η καταγγελία υποβλήθηκε από τους αιτητές ως μετόχους της MTV Cosmetics Ltd, τόσο εναντίον της WELLA A.G. όσο και εναντίον του κ. Βούρου και της εταιρείας το M & V Cosmetics Ltd, ο οποίος, ως πλειοψηφών μέτοχος της MTV Cosmetics Ltd, συμφώνησε με την WELLA A.G. τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων αντιπροσώπευσης των προϊόντων WELLA στην δική του εταιρεία. Οι αιτητές στην επιστολή τους προς την Επιτροπή, μεταξύ άλλων, αναφέρουν και τα εξής:

«Υποβάλλεται ότι η παρούσα είναι κλασική περίπτωση καταχρηστικής εκμετάλλευσης της σχέσης οικονομικής εξάρτησης της Εταιρείας από τη Wella σε πρόδηλη παράβαση του Άρθρου 6(3) του περί Προστασίας του Ανταγωνισμού Νόμου. Αυτή η έκδηλη παρανομία είναι καρπός της συνωμοτικής δράσης της Wella με τον πλειοψηφούντα μέτοχο της Εταιρείας προκειμένου να ιδιοποιηθεί ο πλειοψηφών μέτοχος την όλη επιχείρηση της Εταιρείας. Υποβάλλεται ότι τόσο η Wella όσο και οι πλειοψηφούντες μέτοχοι δηλαδή ο κ. Αντώνης Βούρος και η οικογένεια του είναι συνένοχοι και συνυπεύθυνοι αυτής της παρανομίας»

Εν όψει των πιο πάνω δεδομένων, έχω την άποψη ότι τα συμπεράσματα της Υπηρεσίας απολήγουν σε λανθασμένη νομική ερμηνεία και εκτίμηση της υποβληθείσας καταγγελίας. Στο σημείωμα της Υπηρεσίας αναφέρονται τα εξής:

«(β) Η Υπηρεσία θα εξέταζε αν τηρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 6(3) δηλαδή (i) η ύπαρξη σχέσεως οικονομικής εξάρτησης και (ii) το ενδεχόμενο ύπαρξης ισοδύναμης εναλλακτικής λύσης, μόνο στην περίπτωση που η καταγγελία υποβαλλόταν από την εταιρεία MTV Cosmetics Ltd εναντίον της WELLA A.G.»

Η καταγγελία δεν θα μπορούσε πρακτικά να υποβληθεί από την ίδια την MTV Cosmetics Ltd ως νομικό πρόσωπο, αφού στρεφόταν μεταξύ άλλων και εναντίον του πλειοψηφούντος μετόχου της κ. Βούρου. Οι αιτητές επομένως, ως μειοψηφούντες μέτοχοι, δεν θα μπορούσαν να λάβουν απόφαση δεσμευτική για υποβολή καταγγελίας εκ μέρους της εταιρείας.

Το άρθρο 6(3) του Νόμου δεν πρέπει να ερμηνεύεται αποσπασματικά αλλά ευρύτερα και μέσα στο πλαίσιο των γενικότερων προνοιών του εν λόγω νόμου. Το άρθρο 8 σε συνδυασμό με το άρθρο 22(2) του νόμου θεσπίζουν διαζευκτικά την αυτεπάγγελτη εξουσία της Επιτροπής να επιλαμβάνεται και να εξετάζει παραβιάσεις του άρθρου 6 του νόμου. Ακολουθεί πως η ταυτότητα των προσώπων που υπέβαλαν την καταγγελία που αφορούσε πιθανή παραβίαση του άρθρου 6 δεν επηρεάζει τη δυνατότητα και/ή την εξουσία της Επιτροπής για εξέταση της καταγγελίας.

Φαίνεται επίσης ότι η καθ' ης η αίτηση δεν έστρεψε την προσοχή της στις πρόνοιες του άρθρου 28 που με σαφήνεια προνοεί ότι:

«28.-(1) Σε καταγγελία παραβάσεων των διατάξεων του άρθρου 4 ή του άρθρου 6 του παρόντος Νόμου δικαιούται κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο προς τούτο συμφέρον.

(β) Έννομο συμφέρον έχει αυτός που δύναται να αποδείξει ότι υπέστη ή ότι υπάρχει σοβαρός ή πιθανός κίνδυνος να υποστεί αισθητή οικονομική βλάβη ή να τεθεί σε μειονεκτική στον ανταγωνισμό θέση, σαν άμεσο αποτέλεσμα της παράβασης.»

Νομίζω πως πρέπει να υπογραμμιστεί ότι στο άρθρο 6(3) του Νόμου ενδεικτικά εξειδικεύεται ως μια μορφή εκμετάλλευσης, η αιφνίδια και αδικαιολόγητη διακοπή μακροχρόνιων εμπορικών σχέσεων ως είναι εδώ η περίπτωση. Η συνδυαστική ερμηνεία του άρθρου 28 (ανωτέρω) με το άρθρο 6(3) που επικαλέστηκαν οι αιτητές ως βάση της καταγγελίας τους, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι αυτοί είχαν έννομο συμφέρον, έστω και ως μειοψηφούντες μέτοχοι της εταιρείας, να αποταθούν στην Επιτροπή εφόσον η ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 6 εκ μέρους των καταγγελλόμενων οδήγησε στη διάλυση της εταιρείας. Εξάλλου, το έννομο συμφέρον του αιτητή 2 εκπορεύεται και από την ιδιότητα του ως Διευθυντή της εταιρείας που οφείλει να προασπίζεται τα συμφέροντα της εταιρείας σε κάθε περίπτωση.

Κατόπιν των ανωτέρω, αποφαίνομαι ότι η απόφαση της Επιτροπής να θεωρήσει ως μη παραδεκτή την καταγγελία λόγω αναρμοδιότητας και να μη εξετάσει το παράπονο των αιτητών είναι πεπλανημένη και θα πρέπει να ακυρωθεί.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

A. ΚΡΑΜΒΗΣ, Δ.